

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 253/05-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. decembra 2005 prerokoval sťažnosť M. L., bytom S., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 11 C 205/2003 z 29. júna 2004 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 14 Co 285/2004-117 z 3. mája 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. L. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 8. augusta 2005 doručené podanie M. L. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom S., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., M., ktoré bolo označené ako „*Sťažnosť proti porušeniu práva v zmysle článku 1 Dodatkového protokolu č. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Európsky dohovor) a základného práva v zmysle čl. 20 ods. 1, ods. 4 Ústavy*

Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb.“ Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojich označených základných práv rozsudkom Okresného súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 11 C 205/2003 z 29. júna 2004 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 14 Co 285/2004-117 z 3. mája 2005.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol:

„... Dňa 08. júna 2003 sťažovateľ podal žalobu o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu štátnej správy na Okresný súd v Trebišove. Žalovaným tu je Slovenská republika v zastúpení Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

Colný úrad K. dňa 24. 11. 2000, vydal rozhodnutie, sp. zn. 62/2000/OCPaP, o zaistení dodávkového vozidla zn. VW LT 281; 2,4 D, ... za účelom prejednávania colného priestupku. Sťažovateľ... je vlastníkom, resp. držiteľom uvedeného vozidla, čo je aj uvedené v Technickom preukaze. Colný úrad Č. vydal dňa 28. 06. 2001, rozhodnutie, sp. zn. 2231/146/2001, kde vyslovil zhabanie uvedeného vozidla. Proti uvedenému rozhodnutiu bolo podané odvolanie – preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, zo dňa 21. 08. 2001. Colné riaditeľstvo SR dňa 19. 10. 2001, rozhodnutím č. 44480/2001, napadnuté rozhodnutie zmenilo. Proti cit. rozhodnutiu bolo opäť podané odvolanie, zo dňa 04. 11. 2001.

Ministerstvo financií SR rozhodnutím č. 19999/2001-76, zo dňa 11. 12. 2001, rozhodnutie Colného riaditeľstva SR, zrušilo a konanie o colnom priestupku zastavilo. Colné riaditeľstvo po viacerých urgenciách a podnetoch nezákonné rozhodnutie Colného úradu Č. č. 2231/146/2001, zo dňa 28. 06. 2001, zrušilo, a to rozhodnutím č. 55941/2002-4644/02/1, zo dňa 10. 02. 2003.

Nezákonným rozhodnutím Colného úradu Č. bola sťažovateľovi spôsobená škoda. Dodávkové vozidlo bolo zaistené od 24. 11. 2000 a nezákonne predané dňa 19. 12. 2001. Po dobu zaistenia (390 dní) sťažovateľ nemohol pokojne užívať svoje vozidlo.

Som toho právneho názoru, že sťažovateľ má nárok na náhradu škody odo dňa nezákonného zaistenia jeho dodávkového vozidla, a to od 24. 11. 2000 aj s príslušenstvom, t. j. s úrokmi z omeškania...

Okresný súd v Trebišove rozsudkom, zo dňa 29. 06. 2004, žalobu o náhradu škody zamietol s odôvodnením, že sťažovateľ nepreukázal vznik skutočnej škody. Okresný súd tu

vyslovil právny názor, že skutočná škoda by mu vznikla vtedy, keby preukázal náklady požičovného, t. j. predložil doklad o zaplatení, že v čase zaistenia vozidla zaplatil za požičanie iného vozidla. Okresný súd tiež vyslovil právny názor, že v konaní sťažovateľ nie je aktívne legitimovaný, lebo nie je vlastníkom sporného vozidla.

Proti rozsudku Okresného súdu v Trebišove sťažovateľ podal včas odvolanie, zo dňa 26. augusta 2004, kde žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Tu sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že v spore je aktívne legitimovaný, lebo vlastníkom vozidla sa stal na základe prepisu na Dopravnom inšpektoráte PZ v S., dňa 19. 04. 1999...

V odvolaní sťažovateľ tiež poukázal, že skutočná škoda mu bola spôsobená tým, že v čase nezákonného zaistenia vozidla nemohol realizovať svoje vlastnícke práva, t. j. nemohol vozidlo slobodne užívať ani inak ním disponovať...

Som toho právneho názoru, že sťažovateľ má nárok na náhradu škody a skutočná škoda mu bola spôsobená tým, že v čase nezákonného zaistenia jeho vozidla, bol pozbavený práva na pokojné užívanie majetku...

Krajský súd v Košiciach rozsudkom, zo dňa 03. mája 2005, sp. zn. 14 Co 285/2004-117, rozsudok prvého stupňa potvrdil. Proti tomuto rozsudku nie je prípusté odvolanie. Krajský súd tu vyslovil právny názor, že skutočná škoda sa prejavuje zmenšením majetku poškodenej strany oproti stavu pred škodnou udalosťou. Ďalej, že táto skutočná škoda sa prejavuje v niektorej z foriem ako zničenie, strata, poškodenie alebo znehodnotenie veci. Ďalej, že skutočnú škodu by sťažovateľ preukázal vtedy, keby predložil súdu doklad za požičanie podobného motorového vozidla z požičovne...

Som toho právneho názoru, že rozsudkom Okresného súdu v Trebišove aj rozsudkom Krajského súdu v Košiciach bolo porušené právo sťažovateľa na pokojné užívanie majetku garantované v článku 1 Dodatkového protokolu č. 1 Európskeho dohovoru a tiež základné vlastnícke právo garantované v čl. 20 ods. 1, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

Obidve uvedené rozhodnutia nie je možné napadnúť dovolaním. Z týchto dôvodov vyčerpал sťažovateľ v čase podania tejto sťažnosti všetky opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv účinne poskytuje.

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach bol doručený advokátovi dňa 13. 06. 2005 a týmto dňom nadobudol právoplatnosť...

Priznania primeraného finančného zadosťučinenia sa sťažovateľ nedomáha. “

Sťažovateľ v tejto súvislosti žiadal, aby ústavný súd sťažnosť prijal na ďalšie konanie a vydal tento nález:

„1. Okresný súd v Trebišove rozsudkom, zo dňa 29. 06. 2004, sp. zn. 11 C 205/2003, porušil základné vlastnícke právo sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a právo na pokojné užívanie majetku podľa článku 1 Dodatkového protokolu č. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Krajský súd v Košiciach rozsudkom, zo dňa 03. mája 2005, sp. zn. 14 Co 285/2004-117, porušil základné vlastnícke právo sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a právo na pokojné užívanie majetku podľa článku 1 Dodatkového protokolu č. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Rozsudok Okresného súdu v Trebišove, zo dňa 29. 06. 2004, sp. zn. 11 C 205/2003, sa zrušuje.

4. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 03. mája 2005, sp. zn. 14 Co 285/2004-117, sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu v Trebišove na ďalšie konanie. “

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach upravujú ustanovenia § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 1

citovaného zákona predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie vlastníckeho práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, sa ústavný súd riadil princípom subsidiarity v zmysle čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy. Vychádzajúc z tohto princípu dospel ústavný súd k záveru, že na prejednanie tejto časti sťažnosti nie je daná jeho právomoc, ktorá je vo všeobecnosti vyjadrená v čl. 124 ústavy a konkrétne v čl. 127 ods. 1 ústavy, kde sa ochrana základných práv a slobôd rozdeľuje medzi ústavný súd a všeobecné súdnictvo s tým, že všeobecné súdnictvo chráni v celom rozsahu aj základné práva a slobody, ak táto ochrana má oporu v obyčajných zákonoch.

Vlastnícke právo pred jeho ohrozením alebo porušením zásadne chránia všeobecné súdy. Platí to aj pre ochranu pohľadávok, ktoré tvoria súčasť pojmu majetok. Ak sťažovateľ uplatnil žalobu o zaplatenie 1 365 000 Sk istiny s prísl. a všeobecné súdy o jeho žalobe riadne konali a rozhodli o nej (vrátane otázky jeho aktívnej legitímácie ako osoby oprávnenej používať predmetné motorové vozidlo), nemožno pokračovať v ochrane jeho vlastníckeho práva podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom. Právomoc ústavného súdu nemôže v takom prípade založiť to, že sa sťažovateľ nestotožnil s postupom a rozsudkom okresného súdu a krajského súdu pri ochrane jeho práva, ak tento postup a rozhodnutie rešpektuje ústavné limity vyjadrené v čl. 2 ods. 2 a v čl. 46 až 48 ústavy, kde sú upravené ústavnoprosesné princípy postupov a rozhodnutí všeobecných súdov aj pri ochrane majetku účastníkov súdneho konania.

Vychádzajúc z uvedeného a zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 66/03, IV. ÚS 141/03) ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2005